

Ξεσκεπάζοντας το αίνιγμα του κακού Unraveling the riddle of evil

Ο Κήρυκας της Χριστιανικής Επιστήμης, December 2011

Καλλιρόη Μάσιου (Kari Mashos)

Ένα από τα πολλά ερωτήματα, που οι άνθρωποι συνεχίζουν να θέτουν, είναι: «Από πού προέρχεται το κακό;» Ανά τους αιώνες, οι άνθρωποι προσπάθησαν να δώσουν κάποια απάντηση. Εκφράζονται διαφορετικές απόψεις για την προέλευση του κακού. Κάποιοι λένε ότι το κακό ξεκίνησε από την ανάγκη να φέρει ισορροπία στο σύμπαν – το καλό έχει ανάγκη το αντίθετό του. Άλλοι πιστεύουν στο κακό ως μια δύναμη αυτεξούσια και το προσωποποιούν δίνοντας του το όνομα Σατανάς. Και άλλοι είναι πεπεισμένοι ότι δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα γι' αυτό, γιατί το κακό είναι έμφυτο στην ανθρώπινη φύση. Είναι ξεκάθαρο, δεν υπάρχει ομοφωνία σε όλο τον κόσμο.

Όμως, υπάρχει κάποιος που απάντησε στο ερώτημα και έδωσε πλήρη απόδειξη ότι η απάντησή του ήταν σωστή. Ο Ιησούς Χριστός δήλωσε ότι το κακό είναι «ψεύστης, και πατέρας αυτού» (Ιωάννης 8:44). Ο ορισμός που δίνει για το κακό είναι ότι είναι ψέμα, ταυτίζεται με την προέλευσή του, και ως εκ τούτου η προέλευσή του είναι μύθος, ψέμα. Αλλά αν και γνώριζε ότι το κακό δεν ήταν αληθινό, αυτό δεν τον έκανε να αγνοήσει την ασθένεια και την αδικία. Ο Ιησούς δεν πέρασε πλάι σε άρρωστους ανθρώπους, τους είπε ότι δεν υπάρχει κακό και τους άφησε να υποφέρουν. Αντίθετα, τους θεράπευσε. Απέδειξε την αλήθεια ότι ο Θεός, το καλό, είναι η μόνη αιτία και ο μόνος δημιουργός. Κατανοούσε ότι καθένας, συμπεριλαμβανομένων κι' εκείνων που αναζητούν θεραπεία, ήταν, στην πραγματικότητα, παιδιά της θείας Αγάπης, απόλυτα καλοί στη φύση τους. Η ευσπλαχνία του αξίωνε η πίστη στο κακό και στα αποτελέσματά του να εξουδετερωθεί και να καταστραφεί.

Ο Ιησούς έδειξε ότι η δοξασία ότι το κακό είναι μία δύναμη και αναπόφευκτο μέρος της ζωής, μπορεί να αμφισβητηθεί και να καταστραφεί. Αυτό, που ζητούσε από όλους τους οπαδούς του, ήταν να νικήσουν το κακό με την δύναμη του Θεού, του άπειρου καλού. Είναι προφανές, λοιπόν, ότι όταν σκεφτόμαστε ότι το κακό ήταν κάτι που δημιούργησε ο Θεός, αυτό ασφαλώς έρχεται σε αντίθεση με τις διδασκαλίες του Ιησού Χριστού. Αντίθετα, γνωρίζοντας το κακό γι' αυτό που είναι, μη πραγματικό, όπως ο ίδιος καθόρισε και απέδειξε ότι είναι, δίνει τη δυνατότητα να το νικήσουμε.

Η ανακάλυψη της Επιστήμης του Χριστιανισμού από την Mary Baker Eddy καθιστά σαφές ότι η σωστή λατρεία του ενός Θεού περιλαμβάνει και την απόρριψη ότι το κακό έχει οποιαδήποτε θέση ή δύναμη. Κατανόησε ότι, όπως ο Χριστός, η Αλήθεια, φανερώνει το βάθος της πληρότητας του Θεού και δέχεται ότι το αξίωμα αυτό είναι αυταπόδεικτο, κατά τον ίδιο τρόπο, δείχνει, αναπόφευκτα, και την ανυπαρξία του αντίθετού του, του κακού. Η δική της θεραπευτική εργασία απέδειξε με συνέπεια την υπεροχή του Θεού, ως τη φιλόνητη και απόλυτα καλή παρουσία και δύναμη του σύμπαντος.

Η ανακάλυψη του τρόπου θεραπείας του Ιησού Χριστού ήταν μια ιερή αναζήτηση για την κυρία Eddy. Επίσης έβγαλε στην επιφάνεια την ανάγκη να κοιτάσουμε βαθιά στο πρόβλημα του κακού. Έγραψε γι' αυτή την αναζήτηση: «Δε θα ξεχάσω το κόστος της διερεύνησης των μεθόδων και της δύναμης του

Για άλλες μεταφράσεις στα Ελληνικά, μπορείτε να συνδεθείτε με την ηλεκτρονική διεύθυνση <http://www.cskirikas.com>

© 2011 The Christian Science Publishing Society (CSPS)
Έως και 100 εκτυπωμένα αντίγραφα αυτού του άρθρου μπορεί να αναπαραχθούν και να διανεμηθούν, σε μη κερδοφόρο βάση, αλλά απλά για την κάλυψη κόστους παραγωγής. Αυτό το άρθρο δεν μπορεί να σταλεί με ηλεκτρονικό μήνυμα ή να καταχωρηθεί σε άλλες ιστοσελίδες. Αντ' αυτού, μπορείτε να κατεβάσετε αυτό το άρθρο, όταν συνδεθείτε μέσω διαδικτύου με την ιστοσελίδα του Εκδοτικού Οίκου της Χριστιανικής Επιστήμης. Για να σας δοθεί η άδεια να δημοσιευθεί αυτό το άρθρο σε άλλη έκδοση, μπορείτε να έλθετε σ' επαφή μαζί μας στην ηλεκτρονική διεύθυνση (e-mail) copyright@csps.com, αναφέροντας ως θέμα, "Copyright Request", στην αγγλική γλώσσα.

λάθους, στους χρόνους μας. Καθώς οι τρόποι, τα μέσα και η ισχύς της Αλήθειας είχαν κυλήσει μέσα στην συνειδήσή μου τόσο εύκολα, όσο ξημερώνει το πρωί και φεύγουν οι σκιές, το μεταφυσικό μυστήριο του λάθους – τα κρυμμένα του μονοπάτια, ο σκοπός και οι καρποί – στην αρχή μου διέφυγαν. Έλεγα συνέχεια, «Εις την βουλήν αυτών μην εισέλθης – αλλά ανέλαβα εμπειριστατωμένα την έρευνα σύμφωνα με την προσταγή του Θεού (*Miscellaneous Writings* 1883-1896, σελ.223).

Η έρευνά της έδειξε ότι πρέπει να αντιμετωπίζουμε το κακό με τον ίδιο τρόπο, που το αντιμετώπιζε ο Χριστός Ιησούς – σαν «ψεύτη, και πατέρα αυτού». Προκειμένου να εκθέσει την απατηλή φύση του, το χαρακτήρισε ως ζωικό μαγνητισμό, που ονομάζεται επίσης υπνωτισμός.

Η Mary Baker Eddy αφιερώνει ένα ολόκληρο κεφάλαιο στο πρωταρχικό της συγγραφικό έργο, στο βιβλίο *Επιστήμη και Υγεία με Κλειδί των Γραφών*, για να αποκαλύψει ότι το κακό είναι όντως ψέμα. Και μόνο ο τίτλος, «Αφαίρεση του προσωπίου του ζωικού μαγνητισμού», δίνει μια καλή εικόνα του τι είναι το κακό και πώς πρέπει να αντιμετωπίζεται. Περιγράφει τη φύση του κακού σαν υπνωτική υποβολή, που προβάλλεται από μας ή άλλους από κακή προαίρεση ή άγνοια. Η μόνη περίπτωση για να παρουσιάζεται το κακό σαν να έχει δύναμη ή αποτέλεσμα, είναι όταν πιστεύουμε στις υποβολές του. Εξηγεί ότι ξεσκεπάζοντας το κακό ή βγάζοντας το προσωπίο του, καταστρέφουμε το κακό. Αλλά, αν δεν είμαστε ενήμεροι ότι η πίστη στο κακό είναι μια υποβολή, μπορεί εν αγνοία μας να συμφωνήσουμε μ' αυτό.

Για παράδειγμα, πριν πολλά χρόνια, ήμουν πολύ άρρωστη. Δεν ήμουν σε θέση να κινηθώ άνετα για αρκετούς μήνες. Στην πραγματικότητα, τον περισσότερο χρόνο πονούσα τόσο πολύ, που δεν μπορούσα να κοιμηθώ. Τι έκανα; Προσευχήθηκα. Δεν ήταν ευσεβείς πόθοι. Και δεν προσευχήθηκα γιατί φοβόμουν. Προσευχήθηκα επειδή είχα μάθει να εμπιστεύομαι το πνευματικό γεγονός ότι, επειδή είμαι παιδί του Θεού, η ζωή μου είναι στην φροντίδα της θείας Αγάπης. Οποιοδήποτε είδους ασθένεια δεν ήταν και δεν είναι μέρος του σχεδίου αγάπης, που έχει ο Θεός για τον καθένα από μας. Εμπιστεύθηκα την εξήγηση που έδωσε ο Ιησούς για το κακό, ότι δηλαδή είναι ένας ψεύτης και πατέρας αυτού του ψέματος.

Ακολουθώντας τις διδασκαλίες του Χριστού Ιησού, αντιστάθηκα στον πειρασμό να πιστέψω ότι το κακό είχε καταγωγή. Κατάλαβα ότι η μάσκα ή η μεταμφίεση είναι επιθετική νοητική υποβολή – μια νοητική προβολή – που προσπαθούσε να με κάνει να σκεφθώ ότι το κακό είναι πραγματικό και δυνατό. Είδα ότι αυτές οι υποβολές ήταν πραγματικά προσβολή για το Θεό και την υπεροχή Του, την γεμάτη αγάπη δύναμή Του και τη χάρη Του μέσα μας. Θυμόμουν συχνά τα λόγια του Ιησού ότι η βασιλεία του Θεού είναι μέσα μας. Εκεί όπου είναι ο Θεός, θα μπορούσε επίσης να είναι και το κακό; Όχι. Βεβαιώθηκα από τα λόγια του Ιωάννη, «Ο Θεός είναι φως και σκοτία εν αυτώ δεν υπάρχει ουδεμία» (Α' Ιωάννου).

Τότε, μια νύχτα καθώς καθόμουν στο κρεβάτι και προσευχόμουν για να νοιώσω πιο έντονα την παρουσία της θεραπευτικής αγάπης του Θεού, μου ήρθε στο μυαλό η σκέψη ότι ύπουλα είχα δεχθεί μοιρολατρικά την κατάσταση μου. Πριν αρρωστήσω, είχα την φροντίδα ενός μέλους της οικογένειας. Ήταν δύσκολο να διαφωνώ συνεχώς με τη δοξασία τους ότι το κακό και ο θάνατος είναι αναπόφευκτα γεγονότα στη ζωή μας. Δεν το ταύτιζα με το αγαπητό πρόσωπο που φρόντιζα, αλλά συνειδητοποίησα εκείνη τη στιγμή ότι είχα ανάγκη να απελευθερωθώ από την πίστη στο κακό και τον υποτιθέμενο αναπόφευκτο έλεγχο, που ασκούσε στις ζωές μας.

Ο Κήρυκας της Χριστιανικής Επιστήμης

Αυτό που παρέσυρε την σκέψη μου ώστε να πιστέψω ότι ο Θεός, το καλό, ήταν απών, βρήκε αντίσταση και ξεπεράστηκε από την ενέργεια της Αλήθειας στην συνείδησή μου. Η Mary Baker Eddy περιγράφει αυτή τη νοητική δραστηριότητα, η οποία μας δίνει τη δυνατότητα να σκεφθούμε μόνο ότι είναι αληθινό: «Η Αλήθεια πρέπει να διώξει και διώχνει την πλάνη απ' όλο το εγώ. Η Αλήθεια είναι μια δίστομη ρομφαία, που φρουρεί και οδηγεί. Η Αλήθεια τοποθετεί στην πύλη της νόησης τη χερουβική σοφία για να διακρίνει τους κατάλληλους καλεσμένους» (*Επιστήμη και Υγεία* σελ. 538).

Αμέσως αισθάνθηκα σωματικά καλύτερα και σηκώθηκα από το κρεβάτι. Πήγα στο γραφείο μου και άρχισα να γράφω όλους τους λόγους για τους οποίους το καλό είναι πραγματικό και το κακό δεν είναι. Μου άρεσε ιδιαίτερα το εξής από το *Επιστήμη και Υγεία*: «Ο Θεός δεν είναι ο δημιουργός ενός κακού νου. Πράγματι, το κακό δεν είναι Νους. Πρέπει να μάθουμε ότι το κακό είναι η τρομερή απάτη και μη πραγματικότητα της ύπαρξης. Το κακό δεν είναι υπέρτερο, το καλό δεν είναι ανίσχυρο, ούτε είναι οι λεγόμενοι νόμοι της ύλης πρώτοι και ο νόμος του Πνεύματος δεύτερος. Χωρίς το μάθημα αυτό, χάνουμε από τα μάτια μας τον τέλειο Πατέρα, ή τη θεία Αρχή του ανθρώπου» (*Επιστήμη και Υγεία* σελ.207).

Άρχισα να κατανοώ ότι το καλό δεν είναι ανίσχυρο και ότι, πράγματι, το καλό είναι η μόνη δύναμη. Προσευχήθηκα προσδοκώντας η αγάπη και η δύναμη του Πατέρα-Μητέρα μας Θεού να κυβερνήσει τη ζωή μου. Αντιλήφθηκα το νόμο διαβάζοντας ένα στίχο από τον Ψαλμό 62: «Αλλά συ, ω ψυχή μου, επί τον Θεόν αναπαύου, διότι εξ αυτού κρέμαται η ελπίς μου» (Ψαλμός 62:5). Εκείνη τη στιγμή, μπορούσα να δω ότι κάθε σκέψη μας πρέπει να είναι και δεν μπορεί παρά να είναι, μια προσδοκία του καλού, όχι του κακού.

Καθώς απέρριπτα την εξαπάτηση του κακού, καταλάβαινα καλύτερα ότι ήμουν αχώριστη από τον «τέλειο Πατέρα». Από αυτό το μάθημα κατανόησα βαθύτερα ότι, ως έκφραση του Θεού, όλοι έχουμε μέσα μας ένα αδιάκοπα καλό, ωφέλιμο, αγνό, χαρούμενο, υγιές είναι. Θεραπεύτηκα τελείως. Ο Χριστός, η Αλήθεια, είχε βγάλει την μάσκα του κακού και έδειξε ότι δεν υπήρχε τίποτα πίσω από το ψέμα του. Και η θεραπεία ήταν μόνιμη. Και γιατί να μην είναι; Το κακό δεν είναι ο κανόνας στη ζωή μας και το καλό δεν μπορεί να μπει στο περιθώριο. Ο Θεός, το καλό, είναι υπέρτατος.

Το ερώτημα για το κακό απαντήθηκε, αλλά, ομολογουμένως, το γεγονός της ανυπαρξίας του αποδεικνύεται σιγά-σιγά. Βρίσκω ότι είναι ενθαρρυντικό να δούμε το παράδειγμα του Χριστού Ιησού. Βλέπουμε ότι συνέχισε να αποδεικνύει την παρουσία, τη δύναμη και την πραγματικότητα του καλού. Προχώρησε κάνοντας το έργο του Πατέρα του. Αποδείκνυε συνεχώς την αλήθεια της προσευχής του, «Γενηθήτω το θέλημά Σου, ως εν ουρανών και επί της γης». Και γνωρίζουμε από το παράδειγμά του ότι το θέλημα του Θεού είναι καλό.

Είναι άχρηστο να ψάχνουμε την προέλευση του κακού, γιατί το κακό δεν έχει καταγωγή. Αλλά, όταν προσευχομαστε και εργαζόμαστε με την κατανόηση του τι είναι ο Θεός – όλο το παντοδύναμο καλό – θα έχουμε υγεία, ασφάλεια και ειρήνη, πράγμα που είναι στο χέρι μας, και τόσο αναγκαίο στον κόσμο, σήμερα.

Η Καλλιρόη Μάσιου (Kari Mashos) είναι πρακτίσιονερ, δασκάλα και μέλος του Συμβουλίου των Ομιλητών της Χριστιανικής Επιστήμης και ζει από τον Ιανουάριο ως τον Μάρτιο στην Αθήνα, Ελλάδα και τον υπόλοιπο χρόνο στο Cape Neddick, Maine, USA.